האיש שאוהבים לאהוב

טל הלפרין, 1971 – 2016

זה קשה שבן אדם מוכר הולך מאתנו, זה עוד יותר קשה כשהוא אהוב, וזה הכי קשה כשהוא עדין צעיר. ב-28 לאפריל, לאחר שמונה שנים של התמודדות עם מחלת הסרטן, טל הלפרין נשם את נשמתו האחרונה וחצה את הסף. הוא היה בן 45 במותו

טל היה איש חינוך ולדורף. יליד ותושב תל אביב, בוגר הסמינר לחינוך ולדורף של מכללת דוד ילין בירושלים. עבד במשך עשור כגנן בגנים של עמותת ר"ג. לאחר שנת שבתון לקח על עצמו חינוך כיתה א' בזומר, אך זמן קצר לאחר מכן התגלתה בגופו המחלה, וטל נאלץ להפסיק. בתקופת המחלה הוא החל לטפל ולהדריך אנשים בהתמודדותם עם הסרטן, ובמקביל עבד בניהול גני ילדים. הקים גן אנתרופוסופי משלו – גן פלא. בשנה האחרונה הוא עסק בהולדה של חזון חדש – "כפר הילדים" – גן ילדים בלב היער.

טל השאיר אחריו את ירדן אשתו, ואת מעיין ועמליה – ילדיהם. את הוריו, גבי וגיורא, את אחיו אורי ואחותו נטלי, וקהילה גדולה המומה, כואבת ויותר מכל אוהבת.

אשתו של טל, השחקנית והקומיקאית ירדן בר-כוכבא-הלפרין, כתבה לו בדף הפייסבוק את המילים הבאות:

טל שלי, בעלי האהוב, היפה מבפנים ומבחוץ, הלך אתמול לעולמו לאחר התמודדות ממושכת עם מחלת הסרטן.

לפני שמונה שנים קיבלנו את הבשורה על המחלה. הסטטיסטיקות היו גרועות. אבל טל, לא הסכים להבהל. וסרב להיות מסכן. הוא הרים ראש ויצא לחיות כל יום בצורה הכי טובה והכי משמעותית שמצא.

במשך שמונה השנים האלה הקים גן ילדים אנתרופוסופי משלו. ילדים הם אהבתו הגדולה. הוא יכול לדעת כמעט בלי מילים מה הם מרגישים, חושבים, למה הם זקוקים. בטיולים הרבים שערכנו בטבע, הוא תמיד היה בונה משהו לילדים - נדנדה, מתקן טיפוס, והם היו נמשכים אליו כמו קסם.

בשנה האחרונה, שהיתה קשה מנשוא, העביר את הלילות הקשים בכתיבת חזון חינוכי חדש – גן ילדים שחלם לבנות בלב העצים ביער. אחד הרגעים הקשים היה כשהבין שכבר לא יוכל להקים אותו בעצמו. הבטחתי לו שאעשה הכל להגשים את החזון הזה.

טל שלי, אהבת חיי. במשך השנים שלנו יחד נתת לי בית כמו שלא היה לי מעולם. נתת לי שקט ושלווה. ואת שני הילדים המופלאים שלנו. הצחקת אותי גם ברגעים הכי קשים שלנו יחד. ויותר מהכל , לימדת אותי בדרך החיים שלך להבדיל בין הנצחי לחולף. בימים האחרונים לחייך יכולתי לחוות יותר ויותר את השלווה שיש בנצחי הזה. בחלק שהוא מעבר לגוף. ישבנו יחד בדממה הזו ופשוט היינו. אני מאמינה בכל מאודי שהנשמה שלך התקבלה בחגיגות שמחה בעולם הבא. שהרי היית מבשר הרוח בכל מקום שהלכת אליו. ותמיד חיפשת ומצאת את האלוהי שבכל אדם.

באחד הימים אמרת לי שאתה מצטער שהזמן שלנו יחד בעולם הזה היה כל כך קצר. שאלת אם אני מתחרטת שבחרתי בך לבעל. ואמרתי שגם אם הייתי יכולה לבחור היום מחדש, הייתי בוחרת בך בשתי הידיים. כי באמת לא הזמן חשוב אלא איך חיים אותו. ואנחנו חיינו חמש עשרה שנים מלאות משמעות והתפתחות ואהבה. אהבה גדולה וחזקה ואמיתית. והיא זו שתישאר.